

[Ministeren for offentlige arbejder.]

1. april i år, har endnu ikke udstyr for nødstrøm, men man er i Danmarks radio opmærksom på problemet, og man er i færd med at planlægge en bedre sikring.

Spørgeren refererer til et aktuelt tilfælde, hvor det under en strømafbrydelse på Bornholm ikke lykkedes at få det lokale program igennem, selv om senderen og programlinjen var funktionsdygtig. Her foreligger der imidlertid en nærliggende mulighed for at skaffe nødstrøm til radiostudiet fra andre teleanlæg på stedet, og man har allerede iværksat de nødvendige foranstaltninger hertil.

Endelig kan jeg oplyse, at post- og telegrafvæsenet har optaget drøftelser med Danmarks radio om en reservesender for Københavnsområdet til afløsning for den nu nedlagte sender ved Nørre Hospital.

Af *Glensgård* (FP) til udenrigsministeren (9/7 75):

„Ministeren bedes nærmere uddybe, hvilke gener der vil være for USSR, såfremt Danmark beslutter sig til at bygge en Storebæltsbro, samt på hvilken baggrund ministeren bygger sin udtalelse.“

(Spm. nr. 250).

Begrundelse.

Af *Berlingske Tidende* for den 3. juli 1975 fremgår det, at udenrigsminister K. B. Andersen frygter, at en Storebæltsbro vil genere den sovjetiske Østersøflåde.

Ligger der i denne udtalelse nogen hentydning om, at vi skal overveje at undlade at forbinde kongeriget Danmark, eller skal ministerens udtalelse forstås således, at en broforbindelse vil medføre problemer f. eks. i samhandelen med USSR?

Ministeren bedes ligeledes oplyse, om et tunnelprojekt vil skabe de samme gener for USSR, og i benægtende fald, om der vil være mulighed for at opnå f. eks. handelsmæssige kompensationer, hvis Danmark beslutter sig til et sådant projekt.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (15/7 75):

Der henvises i begrundelsen til en notits i *Berlingske Tidende* for den 3. juli 1975, der øjensynligt indeholdt et sammendrag af en artikel den foregående dag i *Holstebro Dag-*

blad. Over for *Holstebro Dagblad* havde jeg udtalt mig om de rent principielle problemer, idet jeg gav udtryk for, at de folkeretlige regler om gennemfart af internationale stræder selv sagt ville blive fulgt nøje i forbindelse med bygningen af en Storebæltsbro, således at den fornødne gennemsejlingsmulighed for den internationale skibsfart blev opretholdt.

Af *Ib Nørlund* (DKP) til udenrigsministeren (9/7 75):

„Vil ministeren på grundlag af de nye informationer, som er kommet til Danmark gennem et øjenvidne, om forholdene, hvorunder Luis Corvalan sidder fængslet i Chile, gøre en indsats for hans befrielse?“

(Spm. nr. 251).

Begrundelse.

Da jeg 16. april 1975 (spm. nr. 89) rejste spørgsmålet om, hvorvidt regeringen over for regeringen i Chile ville gøre forestillinger, som kunne bidrage til frigivelse af Luis Corvalan fra de chilenske fangelejre, gav ministeren udtryk for villighed hertil, hvis han kunne få yderligere bekræftelse på mine oplysninger. Nu er — bl. a. takket være en påskønnelsesværdig virksomhed fra regeringens side — en medfange til Luis Corvalan kommet til Danmark. Han bringer meget direkte oplysninger om, hvordan juntaen forsøger fysisk at nedbryde Corvalan, som er ramt af alvorlige sygdomme. På dette grundlag opfordres regeringen til at nu at intervenere for frigivelse af Luis Corvalan.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (18/7 75):

De oplysninger, som fulgte med hr. Ib Nørlunds spørgsmål af 9. juli om forholdene i Chile, giver et rystende billede af forholdene i de chilenske fangelejre og af de særlig ringe vilkår, der bydes tilbageholdte, som juntaen betragter som specielt repræsentative for Allende-perioden.

Jeg har dog fæstet mig ved, at der for Corvalans vedkommende ganske vist er tale om en belastende og sundhedstruende interneringsform, som — hvis den fortsættes — vil være en alvorlig fare for hans helbred. Derimod er der ikke — som oprindeligt i april i år antaget af hr. Ib Nørlund — så vidt det kan skønnes, tale om en akut situation,